

Nieuw-Vlaams Magazine

oktober 2009

- ▶ Federale overheid wil niet ontvetten
- ▶ Fortisgate zonder einde
- ▶ Bruggenbouwers en bochtenwerkers

Sarah Smeyers: Regularisatie - en dan?

MAGAZINE VAN DE

NVA
NODIG IN VLAANDEREN. NUTTIG IN EUROPA.

ER ZIJN NOG STEEDS
VEEL MENSEN DIE
VAN BELGIË HOUDEN,

VOORAL DAN
VAN EEN
BELGIË,

DAT NIET MEER
BESTAAT

De spot op ...

Ook Voeren is geen Spanje

Dat de Ronde van Spanje door Baskenland of Catalonië zou passeren zonder enig protest is ondenkbaar. Heel wat Basken en Catalanen willen immers geen deel uitmaken van het Spaanse koninkrijk. Toen de Vuelta dit jaar uitzonderlijk in Nederland vertrok en één kilometer door Moelingen (deelgemeente van het Limburgse Voeren) reed, toonden de lokale Vlaams-nationalisten daar hun solidariteit. Het huis van de apotheker werd getooid met de Baskische ikurriña en de republikeinse vlag van Catalonië.

Cijfer van de maand

90 procent. En zelfs iets meer. Dat is het percentage dat Vlaanderen op zich neemt in de budgettaire inspanning van de nv België in 2009. De federale begrotingsminister Guy Vanhengel (Open Vld) betwistte dat cijfer van zijn Vlaamse collega Philippe Muyters (N-VA). De minimalisering van Vanhengel werkte niet. De krant *De Tijd* ging het narekenen en kwam tot de conclusie dat Muyters overschot van gelijk heeft.

Nou moe

“We gaan deze generatie toch niet opofferen voor onze kinderen?” PS-voorzitter **Elio di Rupo** tekent daarmee voor de meest onsolidaire uitspraak van deze eeuw. Hij zegt daarmee net het omgekeerde van wat elke econoom in heel de wereld zegt: leg geen hypotheek op de volgende generaties. Origineel is het wel. Het niet besparen van de federale regering is van dezelfde orde.

Goed bezig

De **Vlaamse architecten** hebben een belangrijke klip genomen. Op hun algemene vergadering in Leuven besloten ze om een autonome Vlaamse orde van architecten op te richten. De nationale (Belgische) orde was niet langer werkbaar. ‘De architecten uit beide landsdelen hebben zeer uiteenlopende visies op werking, beleid en structuur’, zo stond te lezen in het persbericht dat werd verspreid. Niet anders dus dan in andere sectoren. Wel een logische beslissing.

Geknipt

“In één staat waren de Tsjechen en Slovakken vijanden, nu zijn het de beste vrienden. Niemand wil terug naar die tijd. Ik heb altijd gezegd dat we Havel een jaartje moesten uitlenen aan België om zo'n schema uit te werken.”

Bessel Kok, ex-topman Belgacom, in een gesprek met *Trends*.

Er zijn verschillen ...

Vlaanderen wil besparen, Wallonië en Brussel niet. Vlaanderen wil een begroting zonder putten, de rest van het land - inclusief de Belgische regering - wil dat niet.

Je kunt dat ook heel omfloerst uitdrukken. Je kunt bijvoorbeeld zeggen: "Er is een communautair verschil, zoals zo vaak in ons land. Waarbij men in het noorden van het land veel stringenter te werk wil gaan, veel meer begaan is met de overheidsfinanciën en met gezonde overheidsfinanciën. Daar waar men in het zuiden van het land - en dat is altijd al zo'n beetje geweest - daar met enige afstand naar kijkt." De federale begrotingsminister Guy Vanhengel (Open Vld) zei dat letterlijk zo in het VRT-radioprogramma *De Ochtend*.

Het zuiden van het land kijkt er dus "met enige afstand" naar. Wat moet de Vlaamse burger zich daarbij voorstellen? Elio Di Rupo die zegt dat men de huidige generatie toch niet kan offeren voor de toekomstige generaties, minister van Pensioenen Michel Daerden die geruststellend zegt dat de pensioenen nog drie jaar kunnen worden uitbetaald? Er is dan wel

een tekort van 25 miljard, maar er is niets aan de hand.

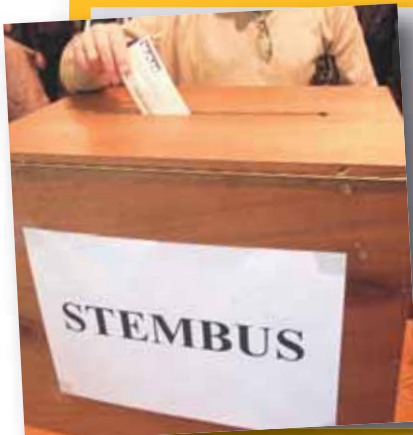
En ja, er zijn wat verschillen tussen het noorden en het zuiden, maar dat is altijd al zo'n beetje geweest. De begrotingsminister bedoelt misschien dat er helemaal geen beleid meer mogelijk is omdat men totaal verschillend denkt in noord en zuid en dat je eigenlijk ook geen begroting meer kunt maken.

Het federale regeringsbeleid lijkt op een wedstrijd touwtrekken. De Franstalige partijen PS, cdH en MR staan wel aan de langste kant van het Belgische touw. De Vlaamse 'tegen-trekkers' zijn in de minderheid. Het zal dus 'niet besparen' worden, zoals de langste kant het wil. De Vlaamse regeringspartijen Open Vld en CD&V weten dat - zoals Vanhengel bevestigt - maar blijven zorgen voor de overleving van een regering die niets doet en alvast de toekomst van zes miljoen Vlamingen hypothekeert. Laten we ophouden met dit soort Belgisch staatsmanschap.

Bart De Wever

Algemeen voorzitter N-VA

MEDEDELINGEN

West-Vlaanderen kiest voorzitter

Kandidaten voor de verkiezing van de provinciale voorzitter West-Vlaanderen kunnen zich nog tot 1 december 2009 aanmelden. De verkiezing vindt plaats op 8 december om 20.00 uur in zaal De Spil, H. Spilleboudreef 1 in Roeselare.

Contact: Algemeen secretaris Frieda Brepoels,
p/a Liefdadigheidsstraat 39 - 1210 Brussel
partijbestuur@n-va.be

Wat na de nieuwe regularisatiegolf?

Door haar beslissing om tussen 15 september en 15 december de criteria te versoepelen voor de regularisatie van asielzoekers en mensen zonder papieren, zet de federale regering de deur wagenwijd open voor een massale regularisatie. Niemand, ook de regering niet, kent de menselijke en financiële gevolgen van het fameuze Alexiusakkoord.

Dé vraag die iedereen zich stelt maar waar niemand een sluitend antwoord op blijkt te kennen, is natuurlijk hoeveel mensen een aanvraag tot regularisatie zullen indienen. Eerst weigerde de regering mee te delen hoeveel mensen voor deze maatregel in aanmerking zouden komen, dan weer werden cijfers als 10 000 of 20 000 genoemd, nog later werden het er 50 000 tot 80 000.

Hallucinant

Een anonieme topambtenaar bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) noemde deze ramingen echter “belachelijk laag” (*Het Laatste Nieuws*, 17 september 2009) en bevestigde ook aan **N-VA-Kamerlid Sarah Smeyers** het hallucinante aantal van 350 000 aanvragen: honderdduizend regularisaties en vervolgens nog eens een

kwart miljoen via gezinshereniging. Dat kan tellen.

Sarah Smeyers geloofde haar eigen oren nauwelijks: “Wij eisen dat de federale regering onmiddellijk tekst en uitleg komt geven in het parlement en dat de commissie Binnenlandse Zaken stante pede bijeen geroepen wordt.”

De DVZ beweert intussen dat de cijfers van haar anonieme topambtenaar ongefundeerd zijn. Nochtans heeft het OCMW Antwerpen reeds publiek gemaakt dat zij rekent op 17 000 dossiers, overeenkomend met op zijn minst 30 000 regularisaties. In het verleden bedroegen de Antwerpse cijfers telkens ongeveer een kwart van het totaal voor heel België, wat dan zou neerkomen op maar liefst 120 000 regularisaties. Wie vergist zich nu, het OCMW van Antwerpen of de DVZ?

Massale regularisatiegolf

Het Alexiusakkoord dat de federale regering “en stoemelings” in de zomer is overeengekomen, blijkt dus een veel grotere impact te hebben dan door CD&V en Open Vld werd toegegeven. Sarah Smeyers: “Als de cijfers van de Dienst Vreemdelingenzaken kloppen, dan is er wel degelijk een massale collectieve regularisatie op komst en hebben CD&V en Open Vld de Vlamingen belazerd.”

De deelstaten, gemeenten en OCMW's, die niet in het akkoord werden betrokken, moeten intussen wel de kosten dragen. En die financiële consequenties zijn niet te overzien. Het gaat niet alleen om de kosten voor extra OCMW-personeel, de creatie van jobs in de sociale tewerkstelling en bijkomende inburgeringstrajecten, maar ook om de extra OCMW-uitkeringen. Al moeten die in de eerste fase betaald worden uit de lege kas van de federale staat.

Geen langetermijnvisie

Dat deze regering ofwel niet bestuurt ofwel tegen de wil van de Vlamingen in bestuurt, wordt hoe dan ook

opnieuw in de verf gezet. **N-VA-kamerlid Jan Jambon:** “De Vlamingen wilden de snel-Belg-wet afschaffen, de gezinshereniging beperken en schijnhuwelijken strenger aanpakken. Maar zij krijgen niets van dat alles. Intussen haalden PS en cdH hun slag volledig thuis, want CD&V en Open Vld stemden in met een nieuwe collectieve regularisatiegolf.”

De grond van het dossier - hoe een langetermijnbeleid voor immigratie en asiel uitstippelen en uitvoeren - blijft intussen onaangeroerd. De samenleving moet er nu voor opdraaien, met dank aan CD&V en Open Vld die een Belgische regering met een Vlaamse minderheid laten overleven.

17 000 dossiers in Antwerpen

Hoeveel aanvragen tot regularisatie Antwerpen te verwerken zal krijgen, weet vandaag niemand, bevestigt ook **vicevoorzitter van het Antwerpse OCMW Luk**

De knoeiboel van Fedasil

Nog voor er sprake was van het Alexiusakkoord, verliktte het gemeentebestuur van de landelijke gemeente **Maarkedal** in de Vlaamse Ardennen zich in zijn koffie toen het de brief van Fedasil ontving waarin stond dat bovenop het bestaande aantal van 16 asielzoekers nog eens 69 extra asielzoekers moeten worden opvangen: zeven keer meer dan de gemiddelde Vlaamse gemeente. Maarkedal is best gastvrij, maar voor 69 bijkomende asielzoekers, daar is helemaal geen plaats voor. Laat staan geld, want dit betekent een potentiële verhoging van de gemeentelijke bijdrage aan het OCMW van tussen de 50 en de 80 procent. Ook voor andere kleine gemeenten dreigt een virtueel faillissement.

Toen **OCMW-raadslid Joris Nachtergaele (N-VA)** naar de oorzaken zocht van die plotse stijging viel hij van de ene verbazing in de andere. Niet alleen bleek de administratie zich te hebben bediend van een verkeerde formule, bovendien is de “correcte” formule wiskundig een ramp, waardoor vijftien jaar lang asielzoekers aan de gemeenten werden toege-

wezen op basis van een foute berekening. Toen het N-VA-OCMW-raadslid dit geknoei wereldkundig maakte, reageerde staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie Philippe Courard door de verantwoordelijkheid op de administratie af te wimpelen: “Hoe kan ik een coherent beleid voeren als de berekeningsfouten zich blijven opstapelen?”

Nochtans dringen zich bovenop het geknoei met de formule ook heel wat politieke vragen op. Door het opnieuw verschaffen van financiële steun (in plaats van louter materiële steun) keert de federale overheid immers vijftien jaar terug in de tijd. Bovendien worden de financiële gevolgen hiervan schaamteloos doorgeschoven naar de steden en gemeenten die zich geconfronteerd zien met onoverkomelijke budgettaire problemen.

Maarkedal laat het hier alvast niet bij en stapt naar de Raad van State. **N-VA-Parlementslid Sarah Smeyers** zal staatssecretaris Courard eerstdaags ondervragen in het Parlement.

Lemmens (N-VA): “Als we uitgaan van de echt wel minimale schatting van 25 000 aanvragen op nationaal vlak betekent dit voor Antwerpen, dat in het verleden goed was voor 25 % van alle aanvragen, 6 250 dossiers. We gaan er ook vanuit dat de mensen die momenteel nog een aanvraag hebben lopen, en dat zijn er in Antwerpen 10 127, opnieuw een aanvraag zullen doen, “voor de zekerheid”. We hebben het dus al gauw over bijna 17 000 dossier.”

Ook Lemmens gaat ervan uit dat elk dossier twee of drie personen vertegenwoordigt. Een snel rekensommetje leert dat er in Antwerpen dus 40 à 50 000 mensen in aanmerking komen voor regularisatie. “En het verleden leert ons dat de helft van de geregulariseerden later ook komt aankloppen bij het OCMW”, voegt hij er nog aan toe.

Het OCMW van Antwerpen verwacht dan ook 4 000 bijkomende dossiers te moeten behandelen bovenop de 7 000 lopende dossiers. Luk Lemmens: “Daarbij is nog geen rekening gehouden met het effect van de aanvra-

gen tot gezinshereniging, die sowieso na elke regularisatiegolf volgen. Nu al zegt de federale regering dat ze de gezinshereniging “ruim” zal interpreteren. Dus niet alleen de eerste lijn met kinderen, kleinkinderen, grootouders en ouders komt in aanmerking, maar ook de tweede lijn met broers en zusters.”

“Dat dit alles de stad handenvol geld gaat kosten, staat buiten kijf. Die nieuwe geregulariseerde Antwerpenaren moeten een leefloon krijgen, huisvesting vinden, Nederlandse les en inburgeringscursussen volgen, activeringstrajecten naar werk krijgen ... Extra geld voor dit alles moet Antwerpen niet verwachten”, verduidelijkt Luk Lemmens. “De stad dreigt overspoeld te worden en de consequenties zijn nauwelijks te overzien. Het OCMW zal tussen de 40 en de 80 extra maatschappelijk werkers moeten vinden om al die nieuwe dossiers binnen een redelijke termijn te behandelen. Ook de financiële last van de onvermijdelijke stapel nieuwe aanvragen om een uitkering zal zwaar wegen. Bovendien zullen die financiële effecten nog jaren blijven spelen. Van de mensen die tijdens de vorige golf hun papieren kregen, leeft jaren later nog steeds een aanzienlijk deel van een uitkering.”

Impact op Gent zal volgend jaar pas voelbaar zijn

“De stad Gent had zich zo goed als het kan voorbereid op de start van de aanvraagperiode op 15 september”, weet **OCMW-raadslid Jeroen Lemaître (N-VA)**. “Extra personeel en veiligheidsmensen werden ingezet, dranghekkens en tenten aangevoerd. Het kostenplaatje? Ja, dat is aanzienlijk. Maar een massale toeloop was er die eerste dag niet. Wij verwachten dat veel aanvragen schriftelijk of via de advocatuur zullen toekomen. Burgerzaken krijgt wel een pak infoaanvragen. Op dit moment staat de teller op 80 per halve dag, op woensdag zelfs 140.”

Over hoeveel regularisaties het in totaal zal gaan, daar kan Jeroen Lemaître geen precies getal opkleven. “Al beschikken we wel over een aantal objectieve cijfers: 4 000 mensen met een tijdelijke verblijfsvergunning, 1 300 asielzoekers ingeschreven in het wachtregister,

3 500 die ingeschreven zijn voor een medische kaart voor dringende medische hulp, 2 850 lopende regularisatieaanvragen en naar schatting 1 000 tot 2 000 clandestien verblijvende mensen.”

Deze categorieën overlappen elkaar enigszins, maar alles samen is dit goed voor ongeveer 10 000 mensen die in het Gentse in aanmerking zouden komen voor regularisatie. Dat komt neer op zo’n 3 000 dossiers, want per gezin wordt uiteindelijk slechts één dossier opgemaakt.

De impact voor het Gentse OCMW zal pas vanaf 2010 voelbaar worden. Jeroen Lemaître: “Omdat er heel lang onduidelijkheid is geweest over de criteria, heeft het OCMW nauwelijks voorbereidingen getroffen. Het blijft afwachten hoeveel extra mensen er na de regularisatie zullen aankloppen voor steun in de vorm van een leefloon of voor opvang. De OCMW-voorzitter schat dat er een personeelsuitbreiding met 20 voltijdse medewerkers nodig zal zijn. Dat komt neer op een personeelskost van 1,2 miljoen euro per jaar die niet voorzien was in het budget.”

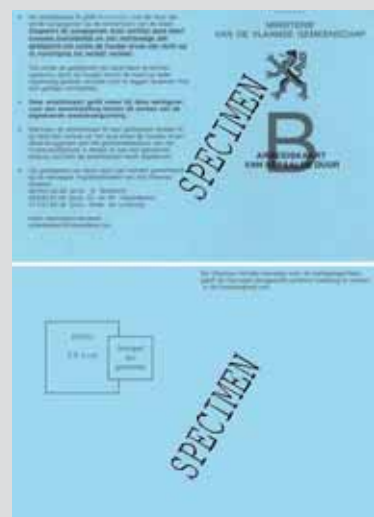
Arbeidskaart

Het federale Alexiusakkoord voorziet onder meer in een tijdelijke mogelijkheid tot regularisatie op basis van duurzame lokale verankering. Dit criterium maakt mogelijk dat vreemdelingen die sinds 31 maart 2007 ononderbroken in het land verblijven, zich kunnen laten regulariseren als ze werk hebben, of een werkaanbod.

Het uitreiken van een arbeidskaart is een exclusieve bevoegdheid van de gewesten. In Vlaanderen is dit de bevoegdheid van **minister Philippe Muylers**. Die liet minister Milquet dan ook onmiddellijk weten dat Vlaanderen zelf een sluitende regeling zou uitwerken. Volgens eigen inzichten en eigen overtuiging.

Cruciaal in de procedure die in Vlaanderen wordt toegepast is het kritische individuele onderzoek van elk dossier. Daarin wordt nagegaan of het voorgelegde arbeidscontract legitiem is en uitgaat van een bonafide werkgever. Bij twijfel gaat de Vlaamse sociale inspectie ter plaatse om alles te controleren. Pas als na dit individuele onderzoek blijkt dat aan alle voorwaarden is voldaan, keurt de minister de arbeidskaart goed.

Door het hanteren van deze strikte werkwijze behoudt Vlaanderen de volle bevoegdheid voor het uitreiken van arbeidskaarten op basis van criteria en procedures die optimaal afgestemd zijn op de eigen arbeidsmarkt. Tegelijkertijd zorgt de procedure ervoor dat frauduleuze contracten kunnen worden gedetecteerd en geweerd.

Vlaanderen zet in op inburgering

Tienduizenden zullen worden geregulariseerd. Dat proces mag niet stoppen bij het uitdelen van papieren. De overheid moet inzetten op inburgering, activering en Nederlandse taallessen. Minister van Inburgering Geert Bourgeois heeft een scherper inburgeringsbeleid aangekondigd.

Wat zijn de gevolgen van de collectieve regularisaties voor Vlaanderen?

Geert Bourgeois: “Als minister verantwoordelijk voor Inburgering wil ik ervoor zorgen dat mensen die geregulariseerd worden, zich ook echt inburgeren. Nu die collectieve regularisatie er onder druk van de Franstalige partijen is gekomen, moet Vlaanderen opdraaien voor de hoge kosten en de organisatie. De federale overheid zet de kraan

De federale overheid zet de kraan open en Vlaanderen moet dweilen.

open en wij moeten dweilen. Ik moet u niet uitleggen dat dit in deze budgettaire moeilijke tijden

allesbehalve evident is. Vergeet niet dat een inburgeringscursus straks al gauw 2 000 euro per persoon kost. En dan moet je naast de inburgeringskosten ook nog de extra kosten tellen voor onderwijs, werk, welzijn, huisvesting ...”

Waarom hebben de Vlaamse partijen zich niet verzet tegen de collectieve regularisatie?

Geert Bourgeois: “Ik begrijp ook niet waarom Open Vld en CD&V op federaal vlak de collectieve regularisatie mee hebben goedgekeurd, en dat zonder enige tegensis. De N-VA vroeg ondermeer een strengere wet op gezinshereniging. Die gezinshereniging is nu een structureel migratiekanaal geworden. Voor elke persoon die geregulariseerd wordt

verwacht men twee tot drie extra gezinsleden. In ons land moet iemand die geregulariseerd is niet meer dan een leefloon hebben om familie te laten overkomen van buiten Europa. In Nederland bijvoorbeeld ligt die inkomensvoorwaarde veel hoger. Die extreem soepele migratie- en regularisatieregels bij ons creëren een aanzuigeffect. En dat hebben ook mensensmokkelaars ontdekt. Daarom komen er nu nog eens massaal veel illegalen uit andere Europese landen, vooral uit Spanje, hierheen omdat wij veel soepeler zijn.”

Wat gaat u, als bevoegd minister, nu doen?

Geert Bourgeois: “Vlaanderen heeft helaas onvoldoende bevoegdheden op dat vlak. Zo kunnen we gezinsvorming met partners uit het land van herkomst niet reglementeren. Dat wordt federaal geregeld. Maar ik zal als Vlaams minister mijn verantwoordelijkheid blijven opnemen en elke geregulariseerde nieuwkomer wijzen op zijn rechten én plichten. Het inburgeringstraject blijft hiertoe het aangewezen instrument. Inburgering is een verhaal van kansen geven, maar het zijn kansen die ook gegrepen moeten worden.”

Zonder een goede kennis van het Nederlands is inburgering niet mogelijk.

Welke plannen heeft u daarvoor ?

Geert Bourgeois: “Een hele reeks, en mijn grootste prioriteit is het aanscherpen van het inburgeringsbeleid, onder andere door de invoering van het inburgeringscertificaat. Nu is er een inburgeringsattest. Om dat attest te behalen moeten inburgeraars alleen aanwezig zijn op de cursus Maatschappelijke Oriëntatie en de cursus van 120 uur Nederlands. Ik wil verder gaan. Het certificaat is een soort kwaliteitslabel. Dat krijg je alleen als je slaagt in de cursus Maatschappelijke Oriëntatie en in een zwaardere cursus Nederlands. Die lessen wil ik optrekken van 120 naar 240 uur. Want zonder een goede kennis van het Nederlands is er geen inburgering.

Federale overheid wil niet ontvetten

N-VA kamerlid Ben Weyts komt tot de ontluisterende vaststelling dat de federale overheid geenszins bereid is om het vet van eigen been te snijden. Ondanks de hoge pensioneringsgraad van het federale ambtenarenkorps is de beloofde afbouw van het aantal ambtenaren niet meer dan een dooie mus.

Enkel de Vlaamse regering doet wat ze moet doen: twee jaar fors besparen zodat er vanaf 2011 opnieuw beleidsruimte vrijkomt. En dit niet voor de mooie ogen van Herman Van Rompuy, maar wel om de Vlaming te geven wat hij verdient. Geen tekorten, geen overschotten, dat was van bij het begin het begrotingsmotto van de nieuwe Vlaamse regering en dat blijft het ook. Hoe we dat doen? Door eerst en vooral zelf het goede voorbeeld te geven. Voor elke euro die we van de mensen vragen, besparen we zelf twee euro op het Vlaamse overheidsapparaat. Daar kunnen de liberalen nog een puntje aan zuigen. Want wat - zonder hen - lukt in de Vlaamse regering, lukt - met hen - niet in de federale regering.

Dat nieuws constateerde N-VA-kamerlid Ben Weyts bij zijn onderzoek naar de beloofde besparingen op het federale ambtenarenkorps. "Van bij de start van de regeringen-Leterme en Van Rompuy werden stevige besparingen op het federale ambtenarenapparaat aangekondigd. De pensioneringsgolf en de besparingsdruk boden een ultieme kans om het overheidsapparaat efficiënter te maken, zonder ook maar één ontslag", zegt Ben Weyts.

Gemiste kans

Met een besparing van 1 % op de loonkredieten bleek de begroting voor 2009 echter heel wat minder ambitieus, maar zelfs die minimale inspanning haalt ze niet. "De waarheid is ontuchtend. Door een stilzwijgende aanpassing dalen de personeelskredieten dit jaar niet met 0,9 %. Ze stijgen met 0,9 %. Een verschrikkelijk gemiste kans", aldus Weyts. "Tussen 2006 en 2009 is het aantal ambtenaren met 0,5 % toegenomen. Die evolutie is erg ongelijk verdeeld over de verschillende departementen: waar er een personeelsafname was bij Defensie en Werkgele-

genheid, werden stijgingen opgetekend bij de klassieke liberale departementen: Binnenlandse Zaken (+11 %), Buitenlandse Zaken (+12,6 %), ICT (+30 %) en Wetenschapsbeleid (+51 %)." En toch waren het veelal de liberale kopstukken die de voorbije jaren naar het hoge aantal ambtenaren uithaalden. Zo beloofde Didier Reynders de fiscale diensten tegen 2015 met een kwart af te slanken door de regel van drie vervangers voor vijf vertrekkenden. In de praktijk lukt dit echter niet. De regel van drie/vijf werd in de periode 2005-2008 strikt toegepast voor de statutairen, zodat zowat 1 000 volwaardige ambtenaren afvloeiden. Maar de gaten worden heimelijk gevuld met contractuelen op wie de drie-voor-vijfregel niet wordt toegepast. Daardoor daalt het personeelsbestand van Financiën enkel zeer miniem.

Toverkunsten

Ben Weyts: "Tussen 2008 en 2009 nam het aantal ambtenaren lichtjes af met 0,2 %, of 178 mensen. Maar dat is niet meer dan een peulschil wanneer je weet dat dit jaar 1 959 ambtenaren met pensioen gaan. En deze daling vertaalt zich niet in een afname van de personeelskredieten: in plaats van een besparing van 50 tot 60 miljoen euro stegen die met 54 miljoen euro (0,9 %) ten opzichte van de geïndexeerde kost van 2008. Wat ik nog het ergste vind, is dat de bevolking en het parlement in de maling werden genomen. Als Tita Tovenaar veranderde de regering haar breed gecommuniceerde doelstelling van een daling van de personeelskosten in een stijging. Deze toverkunst werd heimelijk in een achterkamertje beoefend. Ronduit schandalig is het. Hoe gaat de federale regering verantwoorden dat ze straks extra inspanningen moet vragen van de belastingbetaler terwijl ze niet bereid is om het zelf met wat minder en toch efficiënter te doen?"

Gezocht: bruggenbouwers

Wie raakt nog wegwijs in het Oosterweeldossier? Al bijna 15 jaar worden alle mogelijke oplossingen tegen het licht gehouden om de Antwerpse Ring te sluiten. Toch leveren de vele studiekosten geen bouwrijp dossier op.

Als toemaatje krijgen we wel een tunnelalternatief voorgeschoteld dat technisch en financieel onhaalbaar is. En een referendum waarin de Antwerpenaar (vanaf 16 jaar!) zich met een simpele ja/nee-vraag kan uitspreken over een dossier dat een impact heeft voor alle Vlamingen.

In de aanloop naar de verkiezingen hebben Open Vld en sp.a van de Lange Wapper een electoraal thema willen maken. Het resultaat is een machtsstrijd waarbij burgemeester Patrick Janssens rücksichtslos (Walk and don't look back) de kaart trekt van een tunnelalternatief dat geen alternatief is.

Want zoveel is duidelijk na kritische vragen van Antwerps N-VA-voorzitter Bart De Wever in het parlement. Zo kan ARUP-SUM, het studiebureau dat het tunnelvoorstel heeft uitgewerkt, nog steeds geen antwoord geven op de vraag of er ooit al een tunnel is gebouwd onder chemische raffinaderijen. Ook over de veiligheid van de tunnel blijven de grootste twijfels bestaan. En wie zegt dat de eerste kostprijsraming van 2,6 miljard euro niet exponentieel zal stijgen zoals dat ook het geval was voor de Eurotunnel, een project waarbij ARUP betrokken was. Toch blijft burgemeester Patrick Janssens (sp.a) bij de tun-

nel zweren. Wie zich kritisch toont, wordt tot het kamp van de BAM gerekend. Nochtans trekt Bart De Wever de lijn door die partijgenoot Jan Peumans heeft uitgezet: kritische parlementaire controle op grote infrastructuurwerken. Vanuit het parlement werd het project van de BAM zo bijgestuurd, en de N-VA liet zich daarbij niet onbetuigd. Van Patrick Janssens was toen geen spoor te bekennen. Vandaag stellen we vast dat de oplossing van de BAM - een tunnel onder de Schelde en een brug over dokken en Albertkanaal - op alle vlakken de meest haalbare kaart is.

Weliswaar op één uitzondering na: ter hoogte van het Sportpaleis wordt het viaduct van Merksem een nog grotere barrière midden in het stedelijk weefsel. De groep Noriant, die de Lange Wapper moet bouwen, gaf zelf aan dat hierover verder moet nagedacht worden. Het dossier is voor 90 % bouwrijp maar moet hier bijgestuurd worden. Dit doet vragen rijzen over het nut van het geplande Antwerps referendum op 18 oktober. En dit maakt het tegelijkertijd zo moeilijk om ja of nee te zeggen.

De N-VA tracht in dit gepolariseerde klimaat de stem van de ratio te laten horen. Politiek stompzinnige uitspraken zoals "een nee voor de Lange Wapper is een ja aan de tunnel" zijn niet aan ons besteed. Wat N-VA-voorzitter Bart De Wever nog het meest zorgen baart, is dat Antwerpen uiteindelijk zal eindigen zonder oplossing voor het dagelijks fileeeld. Geen brug, geen tunnel, geen extra trams of vrije baan voor de binnenvaart. Vlaanderen in actie blijft op die manier een nobele droom.

De N-VA tracht in dit gepolariseerde klimaat de stem van de ratio te laten horen.

Gevonden: bochtenwerkers

Hoe dichter we bij de datum van 18 oktober - dag van de Antwerpse volksraadpleging - komen, hoe hoger de gemoederen oplopen.

Dreigmails, halve waarheden, leugenaars, het “woordvoerdertje” van de actiegroepen. Het zijn allemaal woorden die in de mond werden genomen door heren en dames van stand. Intussen wordt de aandacht afgeleid van het onwaarschijnlijke bochtenwerk dat in dit dossier werd genomen door sommige hoofdrolspelers.

In Antwerpen kunnen we alvast één knelpuntberoep van de lijst schrappen: bochtenwerkers. Hofleverancier zijn de Antwerpse socialisten met burgemeester Patrick Janssens op kop, sinds kort bijgestaan door adjutant Kathleen Van Brempt. Niet iedereen binnen de sp.a is daar overigens zo gelukkig mee.

De socialistische partij heeft een belangrijke stempel gedrukt op dit verhaal: in februari 2000 zei toenmalig minister Steve Stevaert nog dat het sluiten van de Antwerpse Ring “de prioriteit der prioriteiten was”. In mei 2000 voegde hij eraan toe dat “het werken met geboorde tunnels zeer duur en technisch onhaalbaar is”. Daarom moest voor het huidige BAM-tracé worden gekozen, en de sp.a verdedigde dit hardnekkig.

Laat ons duidelijk zijn: het is niet verboden van mening te veranderen. Maar dan liefst gebaseerd op feiten en niet op mooi ogende concepten zoals het tunnelalternatief waarvan nog bewezen moet worden of het om een haalbare kaart gaat.

Men kan van mening veranderen, maar dan liefst wel gebaseerd op feiten en niet op mooi ogende concepten die misschien niet haalbaar zijn.

Intussen verliest burgemeester Patrick Janssens de pedalen in dit dossier en noemt hij de BAM “een bezetter”. Nochtans starten deze maand de werken voor een belangrijke tramverlenging in Deurne. En voor de afbraak van de Ijzeren brug - een gedrocht dat 34 jaar lang de Leien ter hoogte van de opera heeft ontsierd - kon Janssens in aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen rekenen op de steun van de BAM. Zo'n bezetter willen vele Vlaamse steden wellicht binnen hun stadsmuren tolereren.

Na Patrick Janssens is nu ook gewezen mobiliteitsminister Kathleen Van Brempt het noorden kwijt. Zij bestempelt de BAM als een organisatie “die aan elke controle ontgroeid is”. Wat zou Jan Peumans, oudstrijder van twaalf parlementaire voortgangsrapportages, van die uitspraak vinden?

Tekenend voor de escalatie in dit debat is het feit dat Van Brempt nog in juni 2008 sprak over geluidsschermen die fijn stof moeten absorberen en over alternatieve routes via de Liefkenshoek-tunnel voor vrachtwagens zonder roetfilter. Over het tracé zei ze toen dat “het naïef is te denken dat door het opgeven van de Oosterweel-verbinding het probleem van het fijn stof hier verdwijnt”. Ze voegde eraan toe dat het stadsbestuur van Antwerpen en de Vlaamse Overheid de handen in elkaar moeten slaan. Waar is die zin voor verantwoordelijkheid gebleven bij de sp.a? In het huidige gepolariseerde klimaat is dat teveel gevraagd. De N-VA zal in elk geval op een verantwoorde manier omgaan met de uitspraak van de Antwerpenaar op 18 oktober.

Fortisgate zonder einde

De parlementaire onderzoekscommissie rond de ‘scheiding der machten’ beëindigde in maart met veel mediatiek gedruis haar werkzaamheden. Maar het is sindsdien niet stil geworden in de zogenaamde Fortisgate, het lekkencircuit waardoor mogelijk druk werd uitgeoefend op het arrest over de verkoop van Fortis.

Eerder al waren rechter Christine Schurmans van het Brusselse Hof van Beroep en Ivan Verougstraete, de voorzitter van de eerste kamer van het Hof van Cassatie, in verdenking gesteld omdat ze het zogenaamde ‘geheim van het beraad’ geschonden zouden hebben. Een schending van het beroepsgeheim dus. Ondertussen is ook de advocaat van de staat, Christian Van Buggenhout, in verdenking gesteld. “Dame Justitia wankelt op haar sokkel” schreef *De Tijd*. Dat is natuurlijk zo als de hoogste regionen van het gerecht, zelfs het Hof van Cassatie, worden besmeurd.

De Fortis-lekken leidden tot de val van de regering-Leterme en een andere carrièreplanning voor premier Yves Leterme zelf en voor justitieminister Jo Van Deurzen. Ook de minister van Financiën, MR-baas Didier Reynders, kwam in opspraak, maar hij bleef rustig zitten. De inverdenkingstelling van Van Buggenhout leidt nog maar eens naar Reynders. Er wordt verwezen naar het drukke telefoonverkeer van Van Buggenhout in de cruciale periode voor het arrest van 12 december 2008 met de kabinetschef van Reynders.

N-VA-volksvertegenwoordiger Els De Rammelaere, lid van de Fortis-onderzoekscommissie, heeft steeds vragen gehad over de rol van Christian Van Buggenhout, die niet onder ede wilde getuigen voor de onderzoekscommissie. Hij was een spilfiguur in deze affaire. Ook de verantwoordelijkheid van minister Reynders werd steeds

benadrukt.

Sommigen willen de onderzoekscommissie versneld weer bijeenroepen. Zeker de PS wenst dat, misschien wel om de ‘politieke vijand’ Reynders nog wat extra te jennen.

“Kan de in verdenking gestelde Van Buggenhout wel blijven fungeren als advocaat van de Belgische staat?”, vraagt N-VA-volksvertegenwoordiger Els De Rammelaer zich af.

Een van de aanbevelingen van de commissie was: “De Kamer zal na afloop van de lopende onderzoeken en procedures beoordelen of aan de commissie moet worden gevraagd haar werkzaamheden te hervatten.” De N-VA wilde dat een stuk duidelijker en stelde voor dat de commissie de werkzaamheden zou verder zetten na het afsluiten van het lopende strafonderzoek, waarmee de Gentse magistraat Henri Heimans bezig is. Dat voorstel van de N-VA werd toen niet aanvaard.

De N-VA blijft dat standpunt getrouw en wil dat onderzoek van raadsheer Heimans afwachten, maar dat neemt niet weg dat de vragen over de verantwoordelijkheid van minister Reynders blijven.

Els De Rammelaere vraagt zich ook af of Van Buggenhout na de inverdenkingstelling kan blijven fungeren als advocaat van de Belgische staat. Hij blijft immers talrijke opdrachten uitvoeren. Kan dat allemaal maar blijven duren?

Algemeen rookverbod koppelen aan BTW-verlaging

Op 17 september organiseerde de Vlaamse Liga tegen Kanker de tiende Dag tegen Kanker. Het perfecte moment voor N-VA-

senator en arts Louis Ide en N-VA-kamerlid Sarah Smeyers om hun strijd voor een algemeen rookverbod opnieuw onder de aandacht te brengen.

Want die strijd is nog niet gestreden. De halfslachtige wet die vlak voor het zomerreces in de Kamer werd gestemd stelt dat er wel nog mag gerookt worden in cafés waar voorverpakte levensmiddelen worden verkocht met een minimale houdbaarheid van drie maanden, maar niet meer in cafés waar bijvoorbeeld spaghetti of verse soep worden aangeboden. Die wet werd geëvoceerd naar de Senaat. Dit gebeurde mede door enkele CD&V-senatoren, hoewel hun partij ondertussen al lang haar staart heeft ingetrokken wat het algemeen rookverbod betreft.

Louis Ide is daarom heel benieuwd naar wat het stemgedrag van deze senatoren zal zijn als de wet binnenkort in de senaat besproken wordt. "Ik hoop maar dat ze er geen spelletjes van zullen maken", zegt hij. "Want dat is spelen met het leven van de mensen."

Een van de argumenten die steeds weer opduikt om het algemeen rookverbod niet in te voeren is de vrees voor de nefaste gevolgen voor een bepaald segment van de

horeca. Maar daar heeft Louis Ide een oplossing voor klaar: "Koppel het algemeen rookverbod aan een BTW-tariefverlaging voor de horeca en zorg voor een kleine eenmalige premie voor de kleine volkscafés zodat zij de nodige aanpassingen kunnen doen", stelt hij. Louis zal er in de senaat alvast alles aan doen om het algemeen rookverbod er alsnog door te krijgen.

Opel

Tijdens de ad-hoccommissie over Opel Antwerpen viel nieuwbakken Vlaams parlementslid Matthias Diependaele (N-VA) zowat van zijn stoel toen hij Fientje Moerman (Open Vld) plots hoorde verkondigen dat ze vond

dat minister-president Kris Peeters zijn Vlaamse bevoegdheid voor Buitenlandse Handel niet voldoende had uitgespeeld in Europa.

Peeters had namelijk zijn federale collega, minister van Buitenlandse Zaken Yves Leterme, laten voorgaan bij een informele Europese vergadering en deze laatste had daarvan dankbaar gebruik gemaakt om contacten te leggen in verband met Opel.

Matthias reageerde schertsend dat hij bijzonder aangenaam verrast was door Moermans vraag. Zeker omdat bepaalde Open Vld-excellenties, onder wie Karel De Gucht, in het verleden meermaals hebben gepleit om de bevoegdheid voor Buitenlandse Handel te herfederaliseren. Hij voegde er nog aan toe dat hij hoopte dat Open Vld dit nieuwe standpunt nu ook consequent zou volgen. "De federale minister van Buitenlandse Zaken is inderdaad de honneurs gaan waarnemen, hoewel het federale niveau nog geen poot heeft uitgestoken voor Opel Antwerpen", zei Matthias nog. "In februari heeft minister Milquet nog zonder scrupules laten verstaan dat Opel geen cent krijgt. Terwijl wij sinds de jaren zeventig en vandaag nog steeds afbetalen voor inspanningen in de Waalse industrie."

Matthias vroeg verder aan Kris Peeters om zich te blijven inspannen voor de werknemers bij Opel en om hen snel duidelijkheid te bieden. Hij beklemtoonde ook dat daarnaast dringend werk moet worden gemaakt van een langetermijnvisie voor de gehele auto-industrie in Vlaanderen.

Koerdische conferentie

Op 5 en 6 november organiseert N-VA-parlementslid Matthias Diependaele in samenwerking met het Koerdisch Instituut in Brussel een conferentie over Koerdische taal- en onderwijsvraagstukken. Iedereen met interesse kan in de Van Eyckzaal in het Vlaams Parlement komen luisteren naar een vijftiental gerenommeerde Vlaamse en Koerdische sprekers. Deelnemen is gratis na voorinschrijving.

Informatie en inschrijvingen:

Matthias Diependaele - gsm 0486 44 00 97
matthias.diependaele@vlaamsparlement.be

De Koerdische kwestie

Op 20 augustus heeft Abdullah Öcalan, de in Turkije opgesloten leider van de Koerdische Arbeiderspartij PKK, een "road map" van 160 pagina's aan de Turkse regering overhandigd. Met dit stappenplan wil Öcalan een oplossing aanreiken voor de Koerdische kwestie. Turkije weigert echter de inhoud van het vredesplan bekend te maken en zou zijn eigen Koerdische plannen willen doordrukken. Het valt nog te bezien hoe in dat "Koerdisch initiatief" wordt omgesprongen met de verzuchtingen van de Koerden.

N-VA-europarlementslid Frieda Brepoels volgt de achterstelling van de Koerden al geruime tijd op en dringt aan, mede als lid van de Interparlementaire Werkgroep voor de Koerden, op een evenwichtige overeenkomst. "Als lid van de Raad van Europa en kandidaat-lid voor toetreding tot de Europese Unie, heeft Turkije de plicht zich van zijn beste kant te laten zien. De weigering van de Turkse staat om de Koerdische kwestie als een probleem te erkennen, doet dat land

geen goed. Wanneer de leider van de tegenpartij zich verzoenend opstelt, dan doe je er goed aan die uitgestoken hand op zijn minst te grijpen", aldus Brepoels. Ook in het Europees Parlement dringt Brepoels aan op actie: "De Europese Commissie moet bij Ankara zo snel mogelijk aandringen op de vrijgave van Öcalans stappenplan en zo de druk op de Turkse regering verhogen om tot een vergelijk met de Koerden te komen."

Een vrijgave van het plan-Öcalan zal alleszins niet voor deze week gebeuren. Deze week geeft de Commissie immers haar voortgangsrapport over Turkije vrij en Ankara zal daarin niet te veel verwijzingen naar Öcalan willen zien. Door geen vrijgave te eisen laat Europa echter wel een uitgelezen kans liggen Turkije te bewegen tot meer inschikkelijkheid in de Koerdische kwestie.

www.friedabrepoels.eu

VERREKIJKER

Eén natie, één voetbalploeg

Sinds onze Duivels hun rood eerder danken aan de kleur van hun wangen dan aan de vurigheid van hun spel, klinkt de roep om een Vlaams en Waals elftal steeds luider.

Reglementair is dat mogelijk. Sinds de oprichting van de Football Association (FA) spelen Engeland, Wales, Schotland en (Noord-) Ierland met hun eigen nationale team. In andere landen heeft de staat het monopolie op de nationale ploeg. Toch bestaan er in Europa meer dan 40 regionale teams, van echte dwergen (Gotland, Åland, Frøya, ...) tot geïnstitutionaliseerde elftallen (Baskenland, Catalonië, Bretagne ...).

Voetbal is een natievormend instrument. Nergens wordt een gemeenschap zo verbeeldt als op en naast het voetbalveld: het Catalaanse FC Barcelona, het Baskische

Athletic Club de Bilbao, het Friese SC Heerenveen, het Schots-Ierse Celtic Glasgow, ...

Voetbal maakt een staat, en breekt een staat.

Natiestaten zijn dan ook uiterst gevoelig voor regio's die plots met een eigen nationaal team willen uitkomen. Baskenland en

Catalonië mogen dan al echte nationale elftallen hebben, de Spaanse voetbalbond blokkeert door haar veto recht keer op keer de aanvraag tot erkenning bij de FIFA. Wie aan 'La Selección' komt, komt aan Spanje. Dit leidde al tot openlijke conflicten, vooral als Spanje en Catalonië/Baskenland gelijktijdig spelen. Zo verbood Spanje in 2006 een Catalaanse interland tegen de VS, waarna de Catalaan Cesc Fabregas van Arsenal uitriep dat Catalonië ooit zou aantreden tegen Spanje op een EK. Het is niet nodig te hopen ...

De gezichten van het partijsecretariaat

De overwinning van 7 juni had gevolgen voor het partijsecretariaat. Enkele medewerkers verhuisden naar het Vlaams Parlement (Lieven Dehandschutter, Liesbeth Homans en Jan van der Vloet) of een kabinet (Nadia Sminate en Jan Haegeman). Vervanging en versterking leidde tot een fors vernieuwde personeelploeg en organogram. Omdat "De Barricade" vaak het eerste aanspreekpunt is voor afdeling en leden geven we het partijsecretariaat een gezicht.

Staf

- directeur **Piet De Zaeger**
- begon in 1996 als stafmedewerker bij de VU, sinds 2004 is hij directeur van de N-VA
- staat in voor het dagelijks management van de partij en coördineert de campagnes

- woordvoerder **Jeroen Overmeer**
- voorheen actief bij de CD&V-studiedienst, als ICT-consultant en bij onze Kamerfractie
- verzorgt de perscommunicatie van de partij en van voorzitter Bart De Wever

- adjunct-woordvoerder **Valerie Van Peel**
- werkte als journaliste ondermeer voor Het Nieuwsblad, ActuaTV en Dag Allemaal
- focust op de perscommunicatie van de diverse parlementsfracties

- inhoudelijk coördinator **Bart Van Camp**
- vorige job: expert mobiliteit en infrastructuur bij het kenniscentrum van VOKA-Vlaams Economisch Verbond
- bewaakt de inhoudelijke lijnen tussen partij, fracties en kabinetten; penhouder bij menige programmatekst

Team "communicatie"

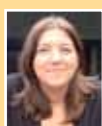
- **Nele Hiers** (coördinator)
- zorgde voor het HR-management en de communicatie van een projectmanagementbedrijf
- coördineert nu het team dat de interne en externe partijcommunicatie verzorgt

- **Roger Van Houtte**
- was vele jaren dagbladjournalist voor Gazet van Antwerpen en De Nieuwe Gazet-Het Laatste Nieuws
- hanteert nu de pen als tekstschrijver voor de N-VA

- **Xavier Lesenne**
- tot half oktober communicatie- en PR-verantwoordelijke bij DHL
- zal mee de (eind)redactie van o.a. het magazine en de huis-aan-huis pamfletten verzorgen

- **Marleen Van der Borgt**
- eerder aan de slag in de ICT-sector - straks voor het eerst mama
- nu verantwoordelijk voor onze online communicatie (web en e-nieuwsbrieven)

Team "organisatie"

- **Fons Duchateau** (coördinator)
- verantwoordelijke ledenadministratie, ICT, wetgeving verkiezingsuitgaven en partijfinanciering
- coördineert het team dat de partijorganisatie ondersteunt

- **Hans Govaerts**
- zag zowat alle hoeken van Vlaanderen als stafmedewerker van vredesbeweging VOS
- als bewegingsverantwoordelijke onze liaison naar de arrondissementen

- **Kevin Vincke**
- verzorgt de agenda en verslagen van partijbestuur en partijraad
- ook verantwoordelijk voor de logistieke voorbereiding van acties en evenementen

Bij het afsluiten van het magazine zocht de partij nog naar een stafmedewerker lokaal beleid.

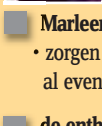
Ondersteunende diensten

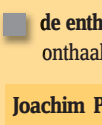
- **Marie-Roos Maes**
- recordhouder anciënniteit op het partijsecretariaat van de VU/N-VA
- is actief op de dienst boekhouding

- **Natasza Wisniewska**
- wordt als secretariaatsmedewerkster de administratieve draaischijf van het partijsecretariaat, en tevens de stem en het gezicht bij het onthaal

- **Marleen Sorgeloos en Yolande Van Gucht**
- zorgen om de beurt voor de levensnoodzakelijke catering én de al even belangrijke hygiëne in het partijgebouw

- **de enthousiaste vrijwilligers**, die ons wekelijks helpen met het onthaal en de administratie

Joachim Pohlmann verwisselde de Kamerfractie voor het partijsecretariaat om er als persoonlijk medewerker van Bart De Wever het secretariaat van de voorzitter op zich te nemen (agenda, correspondentie, ...). Ook **Erwin Verbeken** en **Raf Rombauts** vinden als medewerkers van Jong N-VA onderdak in "De Barricade".

Contact? voornaam.familienaam@n-va.be
Liefdadigheidsstraat 39 - 1210 Brussel, T 02 219 49 30 - F 02 217 35 10

N-VA ZKT BOER(IN)!

De N-VA wil wegen op het landbouwbeleid in de Vlaamse Regering en werk maken van een eigen visie op agrarisch ondernemen. Daarom zoekt de N-VA sterk geïnteresseerde mensen die van ver of dichtbij betrokken zijn in de landbouwsector en die

mee vorm willen geven aan een moderne visie op landbouw in Vlaanderen. Zin om mee na te denken over landbouw in de 21ste eeuw in Vlaanderen? Neem contact op met inhoudelijk coördinator Bart Van Camp (T 02 219 49 30 of bart.vancamp@n-va.be). Ervaringsdeskundigen en experts meer dan welkom!

De komkommer is voor Annick De Ridder!

Traditiegetrouw reikte Jong N-VA ook dit jaar de komkommerprijs uit aan hij of zij die de komkommertijd opfleurde met het meest opmerkelijk, maar daarom niet meest constructieve voorstel. Terechte laureaat dit jaar was Vlaams Parlementslid Annick De Ridder (Open Vld), die de verdieping van de Westerschelde bij de Nederlanders wou afdwingen door een boycot van de Zeeuwse mosselen in het leven te roepen.

Een verrassend voorstel, want Jong N-VA verwachtte van een veelbelovende liberale politica geen voorstel dat in het vlees van Vlaamse ondernemers zou snijden. We steunen uiteraard de verdieping van de Westerschelde, maar of een mosselboycot de ideale manier is daarvoor, durven we toch te betwijfelen. Annick nam de komkommer zelf in ontvangst en kon er gelukkig wel om lachen. Respect, Annick!

Vormingsraad met minister Muylers

Voor zijn derde vormingsraad van dit jaar trok Jong N-VA naar het kabinet van kersvers N-VA-minister Philippe Muylers. Het werd een bijzonder succesvolle vormingsraad die heel wat belangstellenden naar het Phoenix-gebouw lokte.

Het werd tevens een erg interessante avond, waarop Jong N-VA minister Muylers beter leerde kennen via een voorstelling en een uitgebreide vragenronde. De minister was op zijn beurt tevreden dat hij de jongerenwerking van N-VA beter kon leren kennen!

We wensen de minister nog heel veel succes toe in deze regeerperiode en we zijn er na de vormingsraad

van overtuigd dat hij een steunpilaar in de Vlaamse Regering zal worden!

Trefdag

Place to be op zaterdag 17 oktober is het Provinciehuis in Leuven. Daar organiseert Jong N-VA een Trefdag met als thema **vrouwen en vrouwenrechten**. De prangende en brandend actuele kwestie van de hoofddoeken zal zeker aan bod komen, want BOEH (Baas Over Eigen Hoofd) heeft reeds de aanwezigheid bevestigd.

Daarnaast stuurt Amnesty International een spreker die het zal hebben over vrouwenrechten in een internationale context. Bovendien zal ook N-VA een van zijn topvrouwen afvaardigen om op deze trefdag de - hopelijk talrijke - aanwezigen een verder inzicht te verschaffen in deze problematieken. Uiteraard hopen we jullie daar massaal te mogen verwelkomen!

Jong N-VA Liefdadigheidsstraat 39 - 1210 Brussel jong@n-va.be - Tel. 02 219 49 30

www.jongnva.be

AGENDA Jong N-VA

17/10/2009		Nationale Trefdag Jong N-VA	Leuven
21/11/2009	14 uur	Bezoek Brussels Parlement en rondleiding door Brussel onder leiding van parlementslid Paul De Ridder	Brussel
04/12/2009	19 uur	Afsluitende vormingsraad Israël-Palestina en eindejaarsreceptie	Brussel

Orbis en Orion, het verhaal van een uitgever

In 1983 legde Orbis en Orion Uitgevers de financiële boeken neer en werd het archief van dit ooit bloeiende bedrijf aan het Rijksarchief overgedragen. Een kwarteeuw later werd het ontsloten en in een stevig boek (250 blz.) geïnventariseerd.

De oorsprong van deze Wase uitgeverij (Melsele) gaat terug tot 1968 toen vader Karel, zoon Aloïs en dochter Liliane Goyvaerts haar oprichtten. Men kan hun bedrijf niet los zien van de eerder opgerichte Vennootschap voor het Uitgeven van Boeken en Tijdschriften met o.m. de weekbladen *Ons Land* en *TV-strip*. Met de Limburgse uitgever Lou Nagels (Heideland) was de familie er meerderheidsaandeelhouder van.

Later nam Goyvaerts legendarische uitgevers als Desclée-De Brouwer, De Kinkhoren en Colibrant over. Vanaf 1969 werkte Orbis samen met Heideland, beide families wortelen in

hetzelfde Vlaams-nationale gedachtegoed. Gedurende de jaren 1970-1980 zetelde Aloïs Goyvaerts als VU-mandataris in de gemeenteraad van Beveren en in de provincieraad van Oost-Vlaanderen.

Aloïs Goyvaerts (bron: ADVN, VPA 177)

In 1972 begon Heideland-Orbis de uitgave van de vijftiendelige reeks *Twintig eeuwen Vlaanderen*. Een schot in de roos! Mede door de handelsformule die de familie Goyvaerts had uitgebouwd. Zij verkocht voornamelijk via een netwerk van colporteurs die van deur tot deur aanbelden. En dát hebben wij geweten! Geen Vlaamse huisbibliotheek of de fraaie boekenruggen lachen je toe ...

De inventaris van Orbis en Orion is ook boeiend omdat hij naast een overzicht van een halve eeuw

Vlaamse uitgeverijgeschiedenis, ook 1 600 auteursdossiers vermeldt.

MEERWAARDE

Liederen over oorlog en vrede

Zanger, luitbouwer en radioman Paul Rans werd in de jaren zeventig bekend met de groep Rum. Zijn muzikale reis bracht hem van de hedendaagse folk naar de middeleeuwen, de luitmuziek en de liedjes die toen populair waren.

Begin dit jaar bracht Paul Rans samen met Claude Flagel de bijzonder indrukwekkende CD "Drie oorlogstaferefen" uit met liederen over oorlog en vrede in de Lage Landen en Noord-Frankrijk.

De liederen - dikwijls heel ontroerend, maar soms ook vol humor - dateren uit de geuzentijd (16de-17de eeuw), de oorlogen van de Fransen tegen de Engelsen (begin 18de eeuw) en de eerste wereldoorlog. Deze krachtmetingen werden uitgebreid bezongen in diverse talen, soms als propagandamiddel, vaak spontaan om de spot

te drijven met de vijand of om de miserie van de oorlog aan te klagen.

Paul Rans (zang, luit) en Claude Flagel (draailier, diverse muziekensembles) zorgen samen met Olle Geris, An Van Laethem, Philippe Malfeyt, Piet Stryckers en Paul Van Loey voor fraaie, passende arrangementen en een virtueuze begeleiding.

Rans & Flagel: Drie Oorlogstaferefen
Fréa Records, MWCD 4061

3 x gratis

Van Fréa Records mogen wij drie exemplaren van deze CD verloten onder de lezers die het antwoord kennen op de vraag "Bij welke radiozender was Paul Rans tot begin dit jaar producer en presenter?" Wil je winnen, stuur dan je antwoord voor 23 oktober naar N-VM, Liefdadigheidstraat 39, 1210 Brussel of naar magazine@n-va.

Jan Peumans, voorzitter Vlaams Parlement

28 september 2009. De eerste zitting van het nieuwe parlementaire jaar, en van een nieuwe regeerperiode. We wandelen - hollen - mee met de nieuwe voorzitter van het Vlaams Parlement.

04.00 uur Voor dag en dauw laat de wekker van zich horen. Het lijkt nog midden in de nacht, en dat is het eigenlijk ook. Tijd voor een douche, een licht ontbijt en een heerlijk kopje koffie. Een vluchtige blik in de agenda bevestigt de vermoedens dat dit een zeer drukke en lange dag zal worden.

05.00 uur Chauffeur Michel en woordvoerder Ferry verzamelen ten huize Peumans voor de rit naar Brussel.

05.30 uur In de auto worden de kranten en de werkzaamheden van de dag overlopen. Geen files te bespeuren. Het ochtendjournaal op Radio 1 wordt vandaag met iets meer dan gemiddelde belangstelling gevolgd.

06.15 uur De VRT-toren duikt op. Aankomst in de studio van Radio 1 voor een speciale uitzending van De Ochtend n.a.v. de start van het parlementaire jaar. We worden hartelijk ontvangen door de redactieploeg en de grote baas van de VRT, koffie en croissants inbegrepen.

06.45 uur Opnieuw tussen de kranten, voor een persoverzicht dat voor de gelegenheid door de voorzitter van het Vlaams Parlement op antenne gebracht zal worden. Een medewerker bezorgt me dé 'Nina', met daarin een fotoreportage van Vlaams minister Crevits. Ondertussen is ook de minister-president aangekomen. Tijd voor een babbel.

07.00 uur Stilte: Opname!

09.00 uur Opdracht volbracht. Op naar het Vlaams Parlement.

09.30 uur Aankomst op kantoor. Snel nog even een aantal zaken doornemen met secretaresse Christa en een paar laatste aanpassingen aanbrengen aan de openingstoespraak voor deze namiddag.

10.00 uur Overleg over de werkzaamheden en de plenaire vergadering met kabinetschef Henk Cuypers en griffier Martine Goossens. De eerste zenuwen zorgen voor opperste concentratie.

12.00 uur Lunch met de verzamelde Vlaamse pers.

13.30 uur Er heerst een enorme bedrijvigheid in het parlement. Nog snel overleg met Villa Politica en de laatste interviews voor nationale en regionale pers. En ...

14.30 uur ... we zijn vertrokken: de plenaire vergadering begint. Openingstoespraak door de voorzitter en verklaring van de minister-president.

17.30 uur De kop is eraf. De eerste zitting van het parlementaire jaar zit erop. Een speciaal moment. Even later worden de commissies van het Vlaams Parlement geïnstalleerd.

19.00 uur Even op adem komen op kantoor.

19.30 uur Vertrek naar de aula Max Weber voor een debat van KVHV Leuven, met als thema: "België zwak, Vlaanderen sterk?". We hebben er zin in!

00.15 uur Chauffeur Michel rijdt Herderen binnen en zet me veilig en wel aan de deur af, moe maar voldaan na een boeiende dag. Ik beloof mijn echtgenote dat ik morgen iets later zal vertrekken, zodat er tijd is voor een gezellig ontbijt met z'n tweeën.

Brussel als Vlaamse hoofdstad afstoten, getuigt van verliezermentaliteit

De gedachte om Brussel af te stoten in ruil voor Vlaamse onafhankelijkheid werd op de IJzerwake door Frans Crols verbeterd. Van de weeromstuit willen nu ook Brusselse Vlamingen van Vlaanderen af.

Na de 11 juli-toespraak die Lode Craeybeckx in 1954 als burgemeester van Antwerpen hield, groeide de leuze 'Antwerpen laat Brussel niet los' uit tot een mantra van de hele Vlaamse beweging. Vanuit die brede bekommernis werd Brussel tot hoofdstad van Vlaanderen uitgeroepen. Een keuze waarmee Vlaanderen beklemtoonde dat Brussel een 'stuk van ons' is, weliswaar ons in hoge mate door de geschiedenis ontvreemd. Toen Wallonië Namen - en niet Brussel - tot hoofdstad koos, bevestigde het daarmee geen aanspraak te willen maken op een van oorsprong Vlaamse stad die - zelfs diep verfranst - geen Waalse stad is en ook nooit zal worden. Met de keuze van 'de septemberdagen van 1830' als *Fête de Wallonie* hemelt de Waalse Gemeenschap niet alleen de deelname van Franstaligen aan de Belgische Revolutie op maar beklemtoonde ze ook de afkeer voor alles wat naar Nederlandstaligheid zweemt. Dat Brussel een stad binnen Vlaanderen is, blijft voor Franstaligen een ondraaglijke gedachte. De zuidrand van die stad veroveren, desnoods via een corridor, is een nieuwe fase in hun annexatiestrijd. Deze koste wat kost bezitten, desnoods in ruil voor de splitsing van B-H-V, is hun natte droom.

Om Brussel helemaal voor zich te winnen, laten de Franstaligen niets liggen. Belangrijk middel in hun strijd is de instroom van allochtonen. Dat die bij voorkeur uit landen met een Franstalig verleden komen, komt ze goed uit. Dat het gros van hen zich in de werkloosheid wentelt, vinden ze niet eens erg als ze maar hun stemmen hebben. Zo worden van de 21 PS-zetels in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement er 11 door allochtonen bezet. Ook de jongere generaties breken de trend niet, zij vullen het leger werklozen aan, schoolgaan is er nauwelijks bij, liever samenhooken in verloederde wijken waar criminaliteit welig tiert.

Omdat het Brussels Gewest geen eenheid van bestuur kent, doen de negentien overheden hun zin. Neem nu burgemeester Philippe Moureaux (PS) van Molenbeek. De man doet alsof er geen problemen zijn, maar ondertussen staan wijken van zijn gemeente in brand. Moureaux puurt zijn mandaat uit migrantenstemmen, maar is eerlijk genoeg om te bekennen: "In mijn gemeente zie ik het aantal Vlamingen toenemen. Daarnaast wordt een deel van de bevol-

king van vreemde afkomst aangetrokken door het Nederlandstalig onderwijs, en meer algemeen, door wat ze aanzien als het Vlaamse succes." (*Knack*, 17 juni). En toch weigert deze (naar verlichtheid) man om Nederlands te praten.

Zo'n attitude ergert vele Vlamingen, ontmoedigd keren ze zich van Brussel af. Uitgerekend nu groeit bij Brusselse, veelal elitaire, Vlamingen de gedachte om de Vlaamse Gemeenschap in te ruilen voor een 'Brussels gemeenschapsgevoel'. Een Staten-Generaal van Brussel boog zich eerder dit jaar over deze evolutie. Dat niet iedereen daarmee opgezet is, stond te lezen in *De Brusselse Post*, het blad van het Vlaams Komitee voor Brussel. Onder de titel *Laat Brussel Vlaanderen los?* schrijft voorzitter Jan Degadt: "Voor het VKB is het overduidelijk dat als de band tussen Brussel en Vlaanderen wordt doorgesneden, de Brusselse Vlamingen het kind van de rekening zullen zijn. Het is eigenaardig dat een bepaalde Vlaamse culturele intelligentsia dit niet lijkt in te zien. En ook sommige Vlaamse politici lijken wel verblind door de status die hun via de gegarandeerde postjes wordt aangemeten. Er is heel wat werk aan de winkel om de bedrieglijke schijnrealiteit van hun gedroomde 'Brusselse Gemeenschap' te doorprikken. Het is vanuit

Het ogenblik is aangebroken dat Brusselaars én Vlamingen samen een eigentijds en aantrekkelijk project voor Brussel ontwikkelen."

een sterke positie met Vlaamse ruggensteun dat men in Brussel ernstig genomen wordt. En zeker niet door met de rug naar Vlaan-

deren te gaan staan."

De verhouding tussen Brussel en Vlaanderen staat onder druk, vanuit Vlaanderen én vanuit Brussel. De verwarring werd nog aangedikt toen midden september het *Comité Vlaanderen Onafhankelijk* er nog een ideetje aan toevoegde door ... Antwerpen als nieuwe Vlaamse hoofdstad naar voor te schuiven.

Zou het niet wijzer zijn om samen, Brusselaars én Vlamingen, een eigentijds en aantrekkelijk Nederlandstalig project voor Brussel te ontwikkelen? Rekeninghoudend met het feit dat eens allochtonen de weg naar de Nederlandstalige instellingen hebben gevonden, de toekomst van Brussel er totaal anders uit zal zien. Nu Brussel afschrijven, getuigt van een typisch Vlaamse verliezermentaliteit. Nu Vlaanderen loslaten, staat haaks op de strijd van vele generaties die een einde stelden aan de diefstal van Vlaamse mensen en Vlaamse grond.

Maurits van Liedekerke

Maurits van Liedekerke was hoofdredacteur van het VU-weekblad Wij. Als gastschrijver geeft hij om de maand zijn kijk op actualiteit en maatschappij.

Lieven Vanpoucke

Ex-Randbewoner Lieven Vanpoucke (°17 mei 1969) woonde de eerste dertig jaren van zijn leven in Sint-Genesius-Rode. Nu woont hij in Leuven, waar hij opkomt voor een betere toegankelijkheid van de samenleving voor mensen met een handicap.

Als slechtziende weet Lieven als geen ander dat mensen met een handicap niet alleen te kampen hebben met veel letterlijke hindernissen, maar ook figuurlijke drempels. "Het is dan ook een van mijn idealen om te kunnen meewerken aan een toegankelijker samenleving. De voorbije jaren gaven de lokale en nationale N-VA-mandatarissen op dat terrein al een aantal mooie voorzetten. Hopelijk kunnen ze die lijn doortrekken, zodat het inclusieve karakter van de N-VA belichaamd blijft en Vlaanderen toegankelijker wordt. Er is immers nog veel werk aan de winkel. Vele overheidsgebouwen zijn nog niet toegankelijk genoeg. Dat geldt eveneens voor het openbaar vervoer, waar naast het rollend materieel bovendien de stations

en opstapplaatsen meer aandacht verdienen. Ook de toegang tot cultuurhuizen kan beter, evenals de toegang tot informatie, of die nu gedrukt of digitaal is."

Lieven werkt zelf al meer dan tien jaar voor de Luisterpuntbibliotheek (de voormalige Vlaamse Luister- en Braillebibliotheek) in Brussel: een verzendbibliotheek die luister- en brailleboeken uitleent aan mensen met een leeshandicap zoals blinden, slechtzienden en dyslectici.

Het is mijn droom dat Vlaanderen een inclusief land wordt waar ook personen met een handicap ten volle kunnen participeren aan het maatschappelijk leven in al zijn facetten. In 2006 stond ik voor het eerst op de lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen in Leuven en haalde ik 300 stemmen. Ik werd niet verkozen maar werd wel lid van de bestuurscommissie bibliotheek en stapte in de milieuraad in Leuven.

Zo kan ik de N-VA als sociale en inclusieve partij alleszins mee gestalte geven. Sociaal omdat de N-VA de zwakkeren in de Vlaamse samenleving een duwtje in de rug wil geven. Inclusief omdat de partij nieuwkomers wil inburgeren zodat ze Vlaamse staatsburgers kunnen worden, en omdat de N-VA ook personen met een handicap en holebi's een stem wil geven."

Gezin: heeft sedert vijf maanden een relatie.

Lid van de N-VA: sinds de oprichting in 2001 bestuurslid en sinds 2005 penningmeester van N-VA Leuven; lid van het arrondissementeel bestuur Leuven en partijraadslid sinds 2002.

Houdt van: lezen, schrijven en muziek, mooie landschappen in binnen- en buitenland, gezelligheid en lekker eten/drinken, alle facetten van wielersport.

Levensmotto: vastberaden vooruitkijken naar de toekomst!

Grootste voorbeeld: onze nationale en lokale mandatarissen die elke dag het beste van zichzelf geven om de N-VA op de kaart te zetten en om met heel goede en sterke dossiers naar buiten te komen.

Laatste boek: Communautaire geschiedenis van België, van Mark Platel. Een aanrader, omdat het goed geschreven is en het de his-

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Liefdadigheidsstraat 39,
1210 Brussel

Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
Oktober 2009

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Eindredacteur:
Nele Hiers.

Medewerkers:
Ferry Comhair, Jong N-VA, Chris Michel,
Joachim Pohlmann, Tinne Stukens,
Bart Van Camp, Roger Van Houtte,
Maurits van Liedekerke, Valerie Van Peel,
Laurijn van Steenkiste.

Coördinatie:
Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto's:
VPRTI, Studio Dann, M. Pieters.

Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer
435-0259701-15 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-post: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
vrijdag 2 oktober 2009.

torische achtergrond van de communautaire gebeurtenissen schetst.

Favoriete tv-programma: geen grote tv-kijker maar maak wel tijd voor Het Journaal en Terzake, rechtstreekse reportages van eendagswedstrijden en rittenkoersen.

Favoriete reisbestemming: Noord-Frankrijk en Duitsland. Ook in eigen land is heel wat moois te zien.